

Nyilj ki rózsabimbó!

Zöld a határ,
Kandit is már
A virág a réten,
Ingó-ringó
Rózsabimbó
Kis kertünk ölében!

Illatával,
Mosolyával
Megtölti a lelket,
Bokor alján
A csalogány
Neki énekelget!

Reggel-este
Száz kis lepke
Köszöntgeti játszva,
A kis kertben,
Száz tündérszem
Mint ha rá vigyázna!

Nem is akad,
Ha kihasad,
Párja messze földön,
A kis Klára
Lesi-várja
Hogy már kifejlődjön!

Hogyha kihajt,
Mit csinálsz majd
Vele, kicsi szentem?
— Boglárkákából
Hajnalkákból
Koszorút kötöttem.

Leszakitom,
Odafonom,
Lágyan középebe:
Anyá sirját
Lepje virág
Pünkösöd reggelére!

Kelemen Andor.

Küzdelem az életért

Láttátok, gyermekek, mennyit küzdenek, dolgoznak, verej-
tekeznek szüleitek azért, hogy benneteket felnevelhessenek? Ne
gondoljátok azt, hogy ez csak az emberek között van így. Küz-
delem az élet az állatvilágban is. Elmondok most nektek egy
történetet, lássátok, milyen a madarak élete.

Őszapóné egy almafán csicseregelt s ezeket mondotta:

— Szit, szit. Kicsit ér, kicsit ér. Azért sokat kell belőle sze-
degetnem.

— De most már haza kell sietnem, tizenkét drága, aprósá-
gom vár otthon, meg kell még etetnem őket.

— Ne menj még, — kérlette az almafa — szedd le kériék
rólam a hernyókat, mind elpusztítják a leveleimet, amit a levél-
tetvek meghagytak.

— Leszedném szívesen, de mennem kell, várnak a gyer-
mekeim, majd holnap, csicseregte őszapó-anyóka.

— Miért nem hozod ide gyermekeidet is, rakd ide fészkedet,
megvédelmezem én minden bajtól, Te kis fáradhatatlan rovar-
pusztító, — kérlette az almafa.

— Nem tehetem, nem tehetem — ismételtette őszapóné, —
csendesebb, rejtettebb, nyugalmasabb helyük van kicsinyeim-